

देवालयः ॥ (यथा, कथासरित्सागरे । ४।१०२।
 “शून्ये देवगृहे देहमिन्द्रदत्तस्य रक्षितम् ॥”)
 देवचिकित्सकौ, पुं, (देवानां चिकित्सकौ।)
 अश्विनौकुमारौ। इति हज्जायुधः ॥ द्विवच-
 नान्तोऽयम् ॥
 देवच्छन्दः, पुं, (देवैश्चन्द्यते आकाङ्क्ष्यते इति।
 छन्द + चण्।) हारविशेषः। स प्रतयच्छिकः।
 इत्यमरः। २। ६। १०५ ॥ अष्टोत्तरशत-
 यच्छिकोऽयमिति केचित्। इति भरतः ॥ (यथा,
 बृहत्संहितायाम्। ८१। ३२।
 “शतमष्टयुतं हारो देवच्छन्दो ह्यग्नीतिरेकयुता।
 अष्टाष्टकोऽहं हारो रश्मिकलापञ्च नवघटकः ॥”)
 देवजम्, स्त्री, (देवैरजते इति। अट् + क्तः।
 “अदोजग्मिर्लोकिकिति।” २। ४। ३६। इति
 जम्भादेशः।) देवजम्बकम्। इति हेम-
 चन्द्रः। ४। २५७ ॥
 देवजम्बकं, स्त्री, (देवजम्ब + स्वार्थे कन्।) कर्तृ-
 णम्। इत्यमरः। २। ४। १६६।
 देवटः, त्रि, (दिव्यतीति। दिव + “शकादिभ्यो-
 ऽटन्।” उणां। ४। ८१। इति अटन्।)
 शिखी। इत्युणादिकोषः ॥
 देवट्टी, स्त्री, (देवं देवशब्दं अट्टते अतिक्राम-
 तीति। अट्ट + अण्। शकन्वाहिलादलोपः।
 गौरादित्वात् ङीष्।) गङ्गाशिखी। इति
 हारावली। ८५ ॥
 देवतरः, पुं, (देवानां तत्त्वः।) मन्दारः। पारि-
 ज्ञातः। सन्तानः। कल्पवृक्षः। हरिचन्दनम्।
 इत्यमरः। १। १। ५३ ॥ चैत्यवृक्षः। इति
 त्रिकाण्डशेषः ॥
 देवता, स्त्री, (देव एव। स्वार्थे तल्।) देवं द्युतिं
 क्रीडांवा तनोति या। तत्पथ्यायः। अमरः। २।
 निर्ज्वरः। ३ देवः। ४ त्रिदशः। ५ विबुधः। ६ सुरः। ७
 सुपर्वा। ८ समनाः। ९ त्रिदिवेशः। १० दिवोकाः। ११
 आदितेयः। १२ दिविषतः। १३ लेखः। १४ अदिति-
 नन्दनः। १५ आदित्यः। १६ ऋसुः। १७ अस्त्रः। १८
 अमर्त्यः। १९ अश्वतन्वाः। २० बर्हिर्मुखः। २१
 क्रतुमुक्। २२ गीर्वाणः। २३ दानवारिः। २४
 उन्दारकः। २५ देवतम्। २६। इत्यमरः। १। १। १६ ॥
 खाहासुकं २७ दनुजद्विटं २८ द्युषत् २९ दौषत्
 ३० खर्गो ३१ प्रीमः। ३२ निलिम्पः। ३३ सुचि-
 रायुः। ३४ स्थिरः। ३५। इति शब्दरत्नावली ॥
 तस्याः संख्यं, त्रयस्त्रिंशत्कोटयः। यथा,—
 “सदारा विबुधाः सर्वे खानां खानां गणैः सङ्घ-
 त्रैलोक्ये तन्नयस्त्रिंशत्कोटीसंख्या यथा भव ॥”
 इति पाद्मोत्तरखण्डम् ॥ *
 गणदेवता यथा,—
 “आदित्यास्तुविता विश्वसाध्याभास्करमारुताः।
 महाराजिकरुद्राश्च वसवो गणदेवताः ॥
 आदित्या द्वादश प्रोक्तास्तुवितास्त्रिंशद्देव हि।
 विश्वेदेवा दश प्रोक्ताः साध्या द्वादश कीर्तिताः ॥
 आभास्करास्तुःषष्टिर्वाताः पञ्चाशद्गणकाः।
 महाराजिकनामानो द्वे प्रते विप्रतिसंस्था।

रुद्रा एकादश प्रोक्ता वसवोऽष्टौ समीरिताः ॥”
 इति शब्दरत्नावली ॥ * ॥
 तेषां चत्वारो वर्णा यथा,—
 “आदित्याः चन्द्रियास्त्रिंशं विश्वं मरुतस्तथा।
 अश्विनौ च स्रुतौ शूद्रौ तपस्युग्रं समास्थितौ ॥
 स्रुतास्वाङ्गिरसा देवा ब्राह्मणा इति निश्चयः।
 इत्येतत् सर्वदेवानां चातुर्वर्ण्यं प्रकीर्तितम् ॥”
 इति महाभारते मोक्षधर्मः ॥ * ॥
 वैष्णवानां पञ्चदेवता यथा,—
 “यत्र यत्र सुराः पूज्या गणेशादास्तु कर्मिणाम्।
 विष्णुर्चने तत्र तत्र वैष्णवानां हि वैष्णवाः ॥
 विश्वकर्सेनं ससनकं सनातनमतः परम्।
 सनत्सं सनत्कुमारश्च पञ्चैवं पूजयेत्ततः ॥”
 इति पाद्मोत्तरखण्डम् ॥ * ॥
 देवघटकं यथा,—
 “गणेशश्च दिनेशश्च वङ्गं विष्णुं शिवं शिवाम्।
 देवघटकश्च संपूज्य नमस्कृत्य विचक्षणः ॥”
 इति ब्रह्मवैवर्ते प्रकृतिखण्डम् ॥
 अपि च।
 “आदित्यं गणनाथश्च देवीं रुद्रं यथाक्रमम्।
 नारायणं विशुद्धाख्यमन्त्रे च कुलदेवताः ॥”
 इत्याह्निकतत्त्वम् ॥ * ॥
 अक्षिविशेषस्य उपास्यदेवता यथा,—
 “या यस्याभिमता पुंसः सा हि तस्यैव देवता।
 किन्तु कार्यविशेषेण पूजिता चैवदा वृणाम् ॥
 विशेषात् सर्वदा नायं नियमो ह्यन्यथा वृषाः।
 वृषाणां देवतं विष्णुस्तथैव च परुन्दरः ॥
 विप्रानामभिरादित्यो ब्रह्मा चैव पिनाकधृक्।
 देवानां देवतं विष्णुर्दानवानां त्रिशूलधृत् ॥
 गन्धर्वाणां तथा सामो यक्षाणामपि कथ्यते।
 विद्याधराणां वाग्देवी साध्यानां भगवान् हरिः ॥
 रक्षसां शङ्करो रुद्रः किन्नराणाञ्च पार्वती।
 ऋषीणां देवतं ब्रह्मा महादेवश्च शृणुधृत् ॥
 मनूनां स्यादुमा देवी तथा विष्णुः सभास्करः।
 गृहस्थानाञ्च सर्वे स्युर्ब्रह्मा वै ब्रह्मचारिणाम् ॥
 वैखानसामम्बिका स्याद्व्यतीनाञ्च महेश्वरः।
 भूतानां भगवान् रुद्रः कुशाख्यानां विनायकः ॥
 सर्वेषां भगवान् ब्रह्मा देवदेवः प्रजापतिः।
 इत्येवं भगवान् ब्रह्मा स्वयं देवोऽभ्यभाषत ॥”
 इति कूर्मपुराणम् ॥ * ॥
 सामान्यदेवघट्टनदिनं यथा,—
 तत्रोक्तनक्षत्रानि। उत्तरफल्गुन्युत्तराषाढोत्तर-
 भाद्रपदोहिणी चित्रानुराधा ऋगभिरौ रेवती
 पुष्योऽश्विनी हस्ता प्रतभिषा श्रवणा स्वाती पुन-
 र्वसुर्धनिष्ठा। तत्र तिथयः शुभाः। तत्र चन्द्र-
 स्तृतीयदशमसप्तमचम्बेकादशस्थः शोभनः ॥ अथ
 सामान्यदेवप्रतिष्ठादिनम्। तत्र मासाः। माघ-
 फाल्गुनचैत्रवैशाखज्येष्ठाः हरिप्रयानात् पूर्व-
 भाषादृश्व। तत्र नक्षत्रानि धनिष्ठाश्रतभिषा-
 श्लेषामघापुनर्वसुश्विनीभरणीकृत्तिकाविशाखा-
 भिन्नानि। तत्र तिथयः शुभाः। तत्र लग्नाणि
 वृषमिथुनकन्याधनुर्भौमसंज्ञकानि। तत्र चन्द्रः

शोभनः। लग्नापेक्षया बृहस्पतिः केन्द्रस्थः
 शोभनः लग्नापेक्षया शुक्रस्तृतीयघट्टेकादशस्थः
 शोभनः। इति च्योतिषम् ॥
 (देव + भावे तल्। देवत्वम्। यथा, ऋग्वेदे।
 १०। २४। ६।
 “मधुमन्त्रे परायणं मधुमत् पुनरायनम्।
 ता नो देवा देवतया युवं मधुमतस्तुतम् ॥”
 “दे देवा देवौ द्योतमानौ ता तौ युवं युवां
 नोऽस्मान् मधुमतः प्रीतियुक्तान् कृतम् कुर्वतम्।
 केनेति उच्यते। देवतया देवत्वेन अग्निमादि-
 देवतं श्रद्धयोगेनेत्यर्थः।” इति तद्वाच्ये सायनः ॥)
 देवताङ्कः, पुं, (देवो दीप्तस्तान् इति। लस्य ङः।)
 वृक्षविशेषः। देताङ्क इति ख्यातः। तत्-
 पथ्यायः। वेणी २ खरा ३ गरी ४ चौन्धतः ५।
 इत्यमरः। २। ४। ६६ ॥ अगरी ६ खरागरी
 ७ गरागरी ८। इति तट्टीकार्या भरतः ॥ देव-
 ताङ्की ९ आखुविषहा १०। इति जटाधरः ॥
 आखुः ११ विषजिह्वः १२ महाश्वदः १३
 कदम्बः १४ खुञ्जाकः १५ देवताङ्कः १६। इति
 रत्नमाला ॥ (देवौ चन्द्राकौ ताडयतीति।
 ताङ् + कर्मणि अण्।) ताङ्कः। अग्निः। इति
 मेदिनी। ङ्, ३६ ॥ घोघकलता। इति विश्वः ॥
 देवताङ्कः, पुं, (देवताङ्क + स्वार्थे कन्।) देव-
 ताङ्कः। इति रत्नमाला ॥
 देवताधिपः, पुं, (देवतानां अधिपः।) इन्द्रः।
 इति शब्दरत्नावली ॥
 देवत्वं, स्त्री, (देवस्य भावः कर्म वा। “तस्य
 भावस्त्वतलौ।” ५। १। १२६। इति त्वप्रत्ययः।)
 देवभूयम्। देवसायुष्यम्। इत्यमरः। २। ७। ५२ ॥
 देवस्य भावः कर्म वा। इति संचिन्प्रसारवाक्य-
 णम् ॥
 देवदक्षा, स्त्री, (देवानां मेघादृशोऽस्याः।) नाग-
 वला। इति राजनिर्घण्टः ॥
 देवदत्तः, पुं, उद्गातुजः। इति त्रिकाण्डशेषः।
 अर्चनशुभः। (यथा, महाभारते। ६। २४। ५५।
 “पाञ्चजन्यं हृषीकेशो देवदत्तं धनञ्जयः।
 पौखं दधौ महाशङ्खं भीमकर्मा टकोदरः ॥”)
 शरीरवाह्यपञ्चवायुन्तर्गतवायुविशेषः। इति
 शब्दार्थकल्पतरुः ॥ विष्णुस्यैव देवदत्तः शुद्ध-
 स्फटिकसन्निभः। इति सारदातिलकटीका ॥
 (देवा एनं देयासुरिति। “क्तिचूक्तौ च संज्ञा-
 याम्।” ३। ३। १७४। इति आशिषि क्तः।
 “दो दहोः।” ७। ४। ४६। इति ददादेशश्च ॥)
 संज्ञाविशेषः। यथा, देवदत्तादिंसंज्ञाशब्दस्य
 सर्वलिङ्गभङ्गिलाभावात् चातित्वमायाति।
 इति दुर्गादासः ॥ (नागभेदः। यथा, भाग-
 वते। ५। २४। ३९। “ततोऽथस्तात् पाताले
 नागलोकापतयो वासुकिप्रसुखाः शङ्खकुलिक-
 महाशङ्खश्चैतधनञ्जयधृतराष्ट्रशङ्खचूडकम्बलाश-
 तरदेवदत्तादयो महाभोगिनो महामर्षाः
 निवसन्ति ॥” देवेन दत्तं, त्रि। यथा,
 “अश्वमायुगमारुह्य देवदत्तं जगत्पतिः।